

Leidingdeel Bijbelstudie Elia – schets 6

Verkocht aan de Satan

A) Doel

1. *Betekenis benoemen*

Maak duidelijk hoe gevaarlijk het is om de begeerte toe te laten in je hart. Probeer met een aantal voorbeelden duidelijk te maken hoe ‘begeerte’ vaak de eerste zonde is in een reeks van zonden.

2. *Actualiteit aangeven*

Laat aan de hand van deze geschiedenis ook zien dat wij kunnen wennen aan de zonde, zodat het steeds gemakkelijker wordt om te zondigen. Zo wordt het ook steeds gemakkelijker om ‘grotere’ zonden te begaan. Maak duidelijk dat God geen halve bekeringen wil, maar een oprechte bekering. Geef wel aan dat God nog steeds genadig is en geduldig om halve bekeringen nog te maken tot oprechte kinderen van Hem. Gebed is nodig: ‘Ontdek of bij mij nog een schadelijke weg is en leidt mij op de eeuwige weg.’

3. *Christus centraal stellen*

Schets vanuit deze geschiedenis hoe ernstig God de zonden neemt en dat Hij ze ook zal straffen. Dat kan ons angst aanjagen. Dat is niet persé verkeerd: het eeuwig oordeel is ook iets om bang van te worden! Maar het moet ons wel uitdrijven naar God Die om Christus’ wil ons kan redden van het eeuwig oordeel. ‘Een ogenblik moog ons doen beven, Zijn gunst verduurt een eeuwig leven’.

B) Achtergrondinformatie

Zie hiervoor de algemene info bij schets 1.

C) Suggesties voor de avondinvulling

Niveau 1	Niveau 2
<p>Alternatieve startopdracht Laat de jongeren op het bord schrijven waar ze aan denken als het over de satan gaat. Bespreek dit met elkaar.</p>	<p>Alternatieve startopdracht Houdt met elkaar een stille wand discussie over de stelling ‘de zonde is een hellend vlak’.</p>

<p>Bijbel 1 Koningen 21 <i>Laat deze vragen altijd aan de orde komen</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Een koning en een boer, wie heeft er meer macht, denk je? Waarom gehoorzaamt Naboth dan toch de koning niet? 2. Geef in eigen woorden weer wat Izebels 'plan' is om Naboths wijngaard in handen te krijgen. 3. Vertel ook aan elkaar wat het antwoord van de HEERE is via Elia (vanaf vers 17). <p><i>Maak een eigen selectie uit de andere vragen die in de Handreiking staan.</i></p>	<p>Bijbel 1 Koningen 21 <i>Laat deze vragen altijd aan de orde komen</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Waarom zou God Zijn oordeel (vers 29) uitstellen over Achab? Wat vind je daarvan? 2. Op welke manier laat Achab zich weer door de zonden van zijn vrouw overhalen? Wat voor invloed heeft zij op hem? 3. Waarom zou God Zijn oordeel (vers 29) uitstellen over Achab? Wat vind je daarvan? <p><i>Maak een eigen selectie uit de andere vragen die in de Handreiking staan.</i></p>
<p>Overige verwerking Bespreek in groepjes van vier wat je uit de bijbel weet over de satan. Neem hiervoor een concordantie mee. Laat de jongeren daarna nadenken over hoe je in deze tijd en in je eigen leven iets ziet van het werk van satan.</p> <p>Luister of zing aan het einde van de avond met elkaar het lied: 'Glorie aan God'.</p> <p> www.lcj.nl/verwerkingplus16</p>	<p>Overige verwerking Laat de jongeren Bijbelstudie doen over de geestelijke wapenrusting in Efeze 6: 10-20. Kies hiervoor één van de bijbelstudiemethoden uit de onderstaande link.</p> <p> www.lcj.nl/verwerkingplus16</p>

D) Antwoorden en suggesties

Vraag 1

Koning Achab trouwde met de dochter van een heidense vorst en daarmee kwam de afgodendienst aan Baäl in zijn leven. De dienst aan de HEERE, de God van Israël werd hierdoor verdrongen. Dat werkte zich uit op allerlei manieren. Het koninklijk paar ging niet bij God te rade, maar bij de afgoden. Ze zondigden op allerlei manieren. Achab verhardde zich tegen Gods knecht Elia, maar hij had zich moeten bekeren van zijn zonden en zich voor God neerwerpen. Waar hij zich verhardde

tegen Gods knecht was hij (net als zijn voorvader Saul eens had gedaan) echter te mild voor een heidense vorst (1 Koningen 20:42): hij liet hem leven, terwijl God hem in de ban had gedaan. Al met al is dus het kompas niet meer op God, Zijn Woord en Zijn dienst gericht. Hij heeft geen vaste koers meer in zijn leven. Izebel heeft een vaste koers vanuit haar afgodische gerichtheid op Baäl, en neemt Achab daarin mee. Het brengt ze steeds verder van de dienst aan de HEERE af.

Hoe leiden wij ons leven? Geloven we in Gods Woord als het vaste en betrouwbare kompas voor ons leven? Of deinen we maar mee op de golven van de tijd, lopen we achter van alles en nog wat aan en volgen we afgoden? Dan moeten we, als we ons leven eerlijk overzien, wel zeggen dat we ook afdwalen. Dat de zonde ons weglukt bij God vandaan. Deze schets is dan voor de jongeren een megafoon: 'pas op!', ga niet verder weg! Het volgen van Jezus Christus, de Goede Herder, brengt je Thuis. Hij leidt Zijn schapen naar hun bestemming: het Vaderhuis.

Vraag 2

Het is wel goed om bij deze vraag het verschil voor ogen te houden tussen Israëls koningshuis en ons Nederlandse regeerstelsel. Overeenkomst is dat elk mens, toen en nu, geroepen is om voor Gods aangezicht rechtvaardig te leven. Achab en Izebel waren daartoe verplicht en Willem-Alexander en Maxima zijn daar ook toe verplicht. Het Israëlitische koningshuis stamde echter direct af uit Gods concrete, verkiezende handelen met dat volk. Achab regeert dus over het volk waar God een heel bijzondere bemoeienis mee heeft.

Voor ons in Nederland ligt dat toch wel iets anders. Wij zijn pas met Gods Woord en inzettingen bereikt tijdens de zending, eeuwen nadat Christus op aarde is gekomen. De Heere heeft in het verleden in Zijn genade gelovige, getrouwe koningen gegeven. Dat is een groot goed geweest. Ons regeerstelsel (democratie) is echter anders dan dat van Israël. De koning heeft wettelijk gezien geen actief regerende macht meer, maar heeft een meer ceremoniële rol. De regering heeft van God de macht om rechtvaardig te regeren, ook al beseffen veel volksvertegenwoordigers dat niet. In Nederland is er door wetgeving wel bescherming van goederen etc. Ons bezit kan niet zomaar onteigend worden.

De zonde die Achab bedrijft biedt zeker aanknopingspunten om de lijnen door te trekken naar onze tijd: begeerte, hebzucht, de macht van het geld (mammon).

Achabs voorstel zou je nog wel als 'gematigd' kunnen typeren. Een ware despoot had het land ook zonder vragen af kunnen pakken van Naboth. Wat bij Achab echter meespeelt, is dat hij nog wel enige weet van Gods wetten moet hebben gehad. Daarom krijgen we de indruk dat hij niet zo hard/verhard is op bepaalde punten als Izebel. Zij is het die hier nog verder gaat. Achab had echter moeten weten dat Naboth zijn land niet mocht verkopen, omdat het een inzetting van God was.

Opdracht (p. 44): Zonden kunnen ook in onze tijd letterlijk en direct worden aangezegd. Heel concreet horen we elke zondag de Wet (10 geboden). De Heere Jezus heeft die Wet ook

samengevat in het dubbele liefdegebod. Zo kijken we in de spiegel van Gods Wet. Op dat moment komt ons zondige bestaan in het licht van Gods heilzame en duidelijke richtlijnen te staan. Ook op allerlei andere plekken in het Woord (denk aan de brieven van Paulus bijv.) worden we concreet op onze zonden gewezen. We mogen hierbij ook zeker denken aan het werk van de Heilige Geest. Hij brengt het Woord naar en in ons hart/leven, zodat ieder voor zich op zijn/haar zonde wordt gewezen. Dat is dan nog krachtiger dan enkel de uitwendige stem van een medebroeder/zuster, ambtsdrager of anderen. Ook in onze tijd mag een preek 'schuren', pijn doen. Als het Woord wat centraal staat een oordeelsaankondiging is, kunnen lijnen naar ons worden doorgetrokken. In onszelf verdienen wij ook het oordeel.

Elia had van God deze opdracht gekregen. Hij moest duidelijk en zonder omwegen het onheil aanzeggen. Toch werkte dit ook een vorm van bekering uit bij Achab. Het is bijzonder dat God dat in Zijn genade en vrijmacht verhoort (vers 29).

Bijbelstudieopdracht (p.45): Je ziet al bij Achabs zoon Amazia dat hij sterft, vanwege zijn zonden (het zoeken van de afgoden): 2 Koningen 1. Ook in het vervolg van 2 Koningen, onder Elia's optreden, wordt deze voorzegging vervuld (zie bijv. hfst. 9). We zien dat Amazia geen lijdelijke 'stok of blok' is, maar dat hij ook zelf zondigde en daarmee zich van God afkeerde. Het tweede gebod klinkt hierin door. Achabs ongerechtigheid werkte door in zijn nageslacht. Het overkomt Amazia niet enkel, maar hij is zelf ook actief in de zonde.

Vraag 3

Het Hebreeuwse werkwoord betekent 'jezelf aanbieden, overleveren, overgeven', in dit geval jezelf aan het kwaad overleveren. We komen het woord ook tegen in 2 Koningen 17:17, waar dat gezegd wordt over de inwoners van Samaria. In 722 v. Christus werd Samaria ingenomen door de Assyriërs, als straf van God over hun kwade handelingen. Iemand die zich ook heeft verkocht aan het kwaad was Judas. Hij verraadde de Heere Jezus voor dertig zilverlingen. Ook iemand als Ezaü, die zijn eerstgeboorterecht verkocht voor een bord linzen, zou je hierbij kunnen noemen. De situatie bij hem was echter wel wat anders dan bij Judas. In feite is iedereen die de afgoden dient, iemand die zich aan afgoden overgeeft. Christenen worden opgeroepen dat niet te doen, want zij zijn door Christus' bloed gekocht. Dan zouden we ons toch niet overgeven aan iets of iemand anders, waar we niet bij horen en passen? Het betekent niet dat je niet meer in zonde kunt vallen. Maar dat je, juist wanneer dat gebeurt, er verdriet van krijgt dat je de Heere daarmee 'op Zijn hart trapt'. Gekocht door Christus, dan ben je Zijn eigendom. Dan kun je jezelf niet meer verkopen, je overgeven aan de dienst van de zonde en de boze.

Vers 25 geeft ook aan dat Achab echt uniek was en verder ging dan enig andere koning van Israël. Je ziet bij Achab dat het 'van kwaad tot erger' gaat in zijn leven. Het is het hellend vlak. Op gegeven moment kan hij niet meer terug, verhard als hij is en aangestoken door zijn vrouw. Hij draagt zelf de

verantwoordelijkheid. 'Hij heeft zichzelf verkocht' staat er in vers 20: dat geeft ook wel iets aan van een bewust besluit.

Bescherming daartegen kan door veel te bidden en door jezelf te spiegelen aan Gods Woord. Door vrienden om je heen en met wie je eerlijk en open over het leven kan spreken. Zijn er dingen die jouw omgang met de Heere bedreigen? En als je de Heere nog niet kent, dan is dit een waarschuwing om je te bekeren van je zonden.

Vraag 4

Dit huwelijk is niet bepaald een ideaalbeeld van een huwelijk. Waarschijnlijk hebben de jongeren wel door hoe de zonde het huwelijksleven van Achab en Izebel is binnengekomen, en hoe dat heel snel de overhand heeft gekregen. Het is makkelijk om met onze vinger naar hen te wijzen en te zeggen: 'wat slecht!' Als we eerlijk zijn is het voor onszelf ook moeilijk om ons niet over te geven aan zonden. Het punt is, dat wij niet openlijk ons voor afgoden neerknielen of iemand laten vermoorden om zijn moestuin te krijgen. Probeer deze vraag zo dichtbij te brengen dat jongeren (hetzij jongeren met verkering, hetzij jongeren zonder verkering: ook dan hebben ze vrienden/vriendinnen met wie ze tijd doorbrengen) zich afvragen: hoe staat het met mijzelf? Heeft een zonde mij misschien ook (ongemerkt) in de greep en brengen bepaalde dingen mij van de Heere en Zijn dienst af? Het is mooi als je met vrienden samen kunt praten over de Heere en Wie Hij is voor zondige mensen. In een relatie is dat belangrijk, in een vriendengroep ook. Het zou ook mooi zijn als de JV-groep op zo'n manier hechter wordt, en het echte vrienden van elkaar worden.

Vraag 5

Het Oude Testament bevat volgens sommige geleerden een bepaalde ontwikkeling van collectieve naar individuele (persoonlijke) schuld en verantwoordelijkheid. Ezechiël 33 is daar een belangrijke getuige voor.

Eigenlijk heeft de mens in het paradijs al de neiging gehad om zonde en schuld van zich af te schuiven. Adam verweet het Eva, Eva verweet het de slang. Zonde woekert heel makkelijk door, ook in families/generaties. Toch verkiest de Heere uit Zijn genade losse, individuele mensen. Ook uit een goddeloos gezin kan iemand voortkomen die oprecht God leert liefhebben en vrezen. Dat geeft zoveel hoop! Wat is God machtig.

Voor onze tijd leert deze geschiedenis ons dat we elk op onze post moeten staan (vgl. vers 7 van Ezechiël 33!). Als er zonden in onze omgeving naar voren komen, hebben we de opdracht om ons daartegen te verzetten. Achab had Izebel moeten weerstaan en zich niet zo gemakkelijk laten beetnemen in haar net van zonde en slechtheid. Als mensen in onze omgeving (werk, vrienden, sport) hun afkeer van God laten merken in hun woorden en gedrag, dan mogen we als christenen met tact en liefde een tegengeluid laten horen. Dat is vaak lastig, en uit onszelf kunnen we dat niet.

Vaak kan dit ook zonder woorden. Het valt op als je bijvoorbeeld trouw bent in je (werk)afspraken of groepsopdrachten op je opleiding. En door liefdevol te zijn naar mensen om je heen, zonder onderscheid.

Het is opmerkelijk dat in zijn goddeloze tijd, Noach 'de prediker der gerechtigheid' werd genoemd. We lezen niets van preken of spreken tegen zijn burens! Wel van zijn trouwe bouwarbeid aan de ark. Dat droeg ook al een boodschap uit. Op welke manier kunnen wij (met of zonder woorden) tegen zonden waarschuwen en een duidelijke, veel betere en mooiere levenshouding aannemen?